

My se to naučíme

 litterate.cz/my-se-to-naucime

Vidlák

5 dubna, 2023

Ve svém včerejším článku jsem se ptal, jestli máme pravdu. Jestli se skutečně děje to, co popisujeme. Jestli opravdu sledujeme sestupnou spirálu a slepou uličku Západu. Jestli se západní režim skutečně dopracoval do stavu, kdy je jakákoliv korekce nemožná, protože není možné mluvit otevřeně, není možné navrhnout jiná řešení, není přípustná žádná alternativa a ani diskuse nad alternativou. Ptal jsem se, jestli je vůbec možné přinášet ještě jiné recepty na současnou situaci, než jen více víry, že je vše v pořádku.

Je dovoleno mluvit o jiném řešení problémů EU, než více EU? Je dovoleno se zamýšlet nad jinými řešeními války na Ukrajině, než více války? Je možné navrhnout jiná ekologická řešení, než více Grýndýlu? Nebo je to stejné jako ve středověkdy, kdy sice inkvizice bděla nad tím, aby nic lidem nekazilo více víry, ale stejně se to nepovedlo, protože víra se palečnicemi a kriminálem prostě nastolit nedá?

Ne, nevítežime, protože je tu stále ještě hodně víry. Třicet let se na to budovaly struktury. Třicet let se pracovalo na tom, aby se dal veřejný prostor přehltnout, aby ve všeobecném chaosu zaniklo to důležité, aby televize byla v každé domácnosti i každém pokoji a aby ji ovládali ti

správní. Ale jak vidíte, v posledních letech stojí udržování víry tolik úsilí, že to prostě nezvládají. Takhle to je, ne? Dosavadní nástroje nestačí, musejí vymýšlet stále nové.

Ale už to nějak není ono. Když se o víru musí starat takový blbec jako Jan Cemper nebo Bob Kartouz, když nad evropskými hodnotami musí bdít Jakub Janda a František Vrábel, když se musejí zapojit různí Střížové a soudci, když prostě musíte nasadit novodobou inkvizici, tak je to z důvodu, že víra je v troskách. Lidí, kteří přestali věřit, už je prostě hodně a přibývají stále rychleji.

Je to trochu jako osídlování Ameriky. Už se prostě dá odcházet z puritánské Británie, ale samozřejmě to neznamená snadný život. Na Alternativě je svobodněji, ale také poněkud divoko. Jsme na začátku pionýrského období. Průzkumníci už zmapovali terén a vydali mapy. Už si je také běžně čteme. Prolomení hradeb od Hampla, Kellerova Hybridní politika, knihy Iva Budila... dokonce už máme i první školu – Jungmannovu akademii. A prý si na nezáměm nemohou stěžovat. Už máme i první periodika. Existuje časopis Argument, existuje Nová republika, Rádio Universum, Vidlákovy kydy, apod, apod. Existují už politici, kteří rozpoznali, že Alternativa je možná milion voličských hlasů a ucházejí se o ně.

Jak je to dlouho, co to takhle je? Vlastně hrozně krátce. Prvním akcelerátorem byla doba covidová. Když si to tak vezmu, před rokem 2020 ještě nebylo prakticky nic, teď jsme o necelé tři roky dál a podívejte, co všechno už existuje.

A teď to hlavní – všechny naše struktury existují za zlomek nákladů majnstrýmu. Za marginální procento obratu velkých médií. Za marginální promile rozpočtu libtardích politických neziskovek. Děláme to směšně levně. Když si na fejsbůku přečtete Pavla Šika, tak máte stejně dobré informace jak od kteréhokoliv majnstrýmového překladatele. Kvalita není o nic horší, jen on to dělá zdarma. Alternativa se propojuje stále více i bez velkolepých iniciativ placených ze státního rozpočtu.

Svým způsobem jsou to malé počiny... vydupané ze země výraznými jednotlivci. Ale už nejsou směšné. Spousta slepých uliček už byla prochozena mnohem dříve. Zkušenosti už prostě jsou. A podívejte, kolik peněz musí dávat naše pravdomluvná vláda, aby naše kverulantství udržela pod pokličkou. Podívejte, jak se musí ohánět policie i státní zástupci, jak se musí mazat, blokovat, jak se musí odhalovat pravda lhaním, jak se musí vyhrožovat a cenzurovat, aby se udržel krok s alternativou, která dohromady nemá rozpočet ani jako poslední servisní středisko České televize. Tajné služby hledají, kudy nás to ten Putin financuje a nic... Protože nás nefinancuje. Jsme pod rozlišovací schopnost, ale přesto kvůli nám musejí roztáčet represivní aparát a nemluví v televizi už vlastně o ničem jiném než o nás. Stále více s nimi srovnáváme krok a umíme to za pár šupů. Jsme proti majnstrýmu barbaři, ale na každou korunu, kterou použijeme, musí pravdomluvná média zacálovat tisícovku, aby to nějak zachránila.

Pamatujete, jak velká byla víra tenkrát v roce 89? Obrovská. Strašně obrovská. Musely se rozkrást stamiliardy, musely se zničit celá průmyslová odvětví, muselo se za babku rozprodat národní bohatství, muselo se vstoupit do EU a NATO, museli jsme se zadlužit, museli jsme zjistit, že jsme pro ně jen dojná kráva, musely nastoupit grýndýly a padesát pohlaví, aby se ta víra začala otrásat v základech. Až když začali očkovat lidi experimentálními látkami a chtěli to udělat povinně, až když za humny vzplála válka, až teď se začala víra více hroutit.

A samozřejmě se to řeší, jako kdykoliv v dějinách. Je třeba zachovat víru. Nikoliv se snažit změnit svět tak, aby víra v budoucnost přišla sama. Prostě je zapotřebí založit inkvizici. Nefungovalo to tenkrát, nebude to fungovat ani teď. Víra se nedá vynutit. Ta buď je a nebo není. A v současné době je odpadání od víry přímo masové a zcela jednosměrné.

Jsme společenství odpadlíků. Společenství těch, kteří už nevěří, že jsme na dobré cestě. Společenství těch, kteří hledají jiné možnosti a jiné pěšiny dějinami. A samozřejmě hledáme novou víru v nové naději na budoucnost. Ještě jsme skeptičtí. Viděli jsme spoustu neúspěchů, viděli jsme spoustu slepých uliček. Přesto se už shodujeme, že jak to dělá naše vláda, takhle už to nejde dál. Ale umíme alternativy hledat levně. Nejsme zmlsaní. Ještě nemáme tolik podpůrných struktur jako majnstrým, ale ty co máme, ty nás nezruinují.

Před několika lety jsem měl období, kdy jsem se zamýšlel, jestli vůbec nějaká cesta existuje. A pokud ano, jestli po ní i někdo bude chtít jít. A ejhle, chce po ní jít opravdu hodně lidí a kus je už dokonce i slušně prošlapaný a značený. Průkopníci už kus práce odvedli, byť to mnohdy bylo k uzoufání. Už nejsme marginální, už jsme jediným tématem majnstrýmu. Vláda téhle země už musí bojovat především proti vlastním obyvatelům, aby se ještě chvíli udržela. Její mediální poskoci musejí vymlčovat, dehonestovat a lhát. Její prokurátoři musejí zastrášovat. A stejně je jim to houby platné. Sokolovny jsou stále plnější, sledujících na sociálních sítích přibývá a přibývá i aktivních, kteří veřejný prostor formují. Zároveň se prostou soutěží postupně eliminují blbci. Původní hemžení je stále organizovanější.

Ještě si nedovedou představit, že bychom jim byli skutečnou konkurencí. Ještě si myslí, že to nějak zachrání udavačstvím a kriminalizací. Ale nezachrání. Na to jim ekonomika šlape příliš blbě, na to dělají příliš mnoho chyb v zahraniční politice a spotřebovávají příliš mnoho peněz na marketing.

My se to naučíme. Naučíme se, jak dělat politiku, jak dělat podpůrné struktury, jak se organizovat, jak mluvit a jak vítězit. Porovnejte si situaci před rokem a dneska. Vidíte to na první pohled.